

til Art 24, men at der derhos for Godseier-
nes Bedkommende ikke skal kunne gøres Und-
tagelse fra denne Regel ved Bevilling. Vilde
Godseierne sælge, da er det en ganske anden Ting;
da træde de ind under andre Forhold. Vilde
de derimod beholde deres Gods, da finder jeg
det rigtigst bestemt at fastholde Lovens Be-
grænsning ligeoverfor dem. — Men naar saa-
ledes ingen Bevilling skal kunne gives, da er
det ogsaa nødvendigt, at der gøres visse læ-
gale Undtagelser, hvis man ikke vil komme i
Strid med den øvrige Lovgivning, og det er
derfor i Lovforslagets § 2 fastsat, at Gods-
eierne dog ikke skulle være bundne til disse
20 Tdr. Land boniteret Jord, naar den Jord,
der fratages Eiendommen, agtes indtagen til
Skovs Opæffning og Fredning, eller naar den fræ-
stille Jord i Genhold til tidligere Bevilling
eller, efter § 2 i Loven af 19de Februar 1861
agtes indtagen til Raadighed, som over Ho-
vedgaardsjord — hvilket er en ligefrem Ret-
tighed, som tilkommer Godseierne — samt
endelig naar det er Gjerdsfjeld eller Torve-
stjer, der frastilles Eiendommen, idet det nen-
lig maa erkjendes, at der paa mange Steder
er en Overflødighed af den Slags Tilliggende
til Bøndergaardene, som paa Grund af For-
holdene ikke kan komme til nogen synderlig
Anvendelse, idet Bønderne ikke ere istand til eller
berettigede til at benytte det til de Gaarde,
som de have i Bestielse. — Ligesom jeg med
Hensyn til Udstyknungen eller Omfordelingen
har troet det rigtigst at stille Gaardeierne under
de samme Betingelser som Andre, saaledes er
der ogsaa en anden Bestemmelse i Udstyknings-
lovgivningen, som man ikke tidligere har gjort
gjældende. Ligeoverfor Godseierne, hvilken jeg
heller ikke finder nogenjomhelst fornuftig Grund
til at fritage dem mere end Andre for at tagt-
tage, og det er den Andre paahvilende For-
pligtelse til, naar de udsætte Parceller til
Bebyggelse, da at have dem bebyggede inden
2 Aar. De Herrer ville læse, at Bestemmel-
sen herom har fuldt saamegen Betydning lige-
overfor Godseierne, og jeg har derfor i § 3
ligeoverfor dem fastholdt, at de Parceller, der
udstilles fra Hovedlodden, enten skulle henlæg-
ges til en anden Eiendom af Bønderjord eller,
naar de udlægges til Bebyggelse, skulle i Over-

ensstemmelse med Forordningen af 3die De-
cember 1819 være forsynede med Beboere og
Bygninger inden Forløbet af 2 Aar under
den samme Straf, som er fastsat for alle An-
dre. Jeg nævnte nys som et af de Tilfælde,
der skulle berettige Godseieren til at fravige
Bestemmelsen om en Gaards Størrelse, det
Tilfælde, at han vil benytte den Jord, der
fratages Eiendommen, til Skovs Opæffning og
Fredning. De Herrer ville nu erindre, at
der allerede i det Lovarbejde, som forelaa i
forrige Samling, fandtes en Bestemmelse, som
gik ud paa, at den Ret, som Godseieren i saa
Henseende hidtil har havt, for Fremtiden kun
skulde kunne benyttes, naar Jordens Gjennem-
snitstart var 5 eller derunder. I det jeg maa
anse det for at være af Betydning, at der
gives de Mænd, der have Egne, og Villie til
at bruge Jorden overensstemmende med, hvad
den væsentlig er stillet til, Afgang hertil, og
idet jeg derhos maa erkjende, at Jord af den
angivne Beskaffenhed ubetinget bør anvendes til
Skov og ikke til et magert, slet Algerbrug, har
jeg i Lovforslagets § 4 fastholdt denne Be-
rettigelse for Godseieren til at kunne indtage
Jord. Ved Siden heraf fandtes der i det
Lovarbejde, som forelaa i forrige Samling,
en anden Bestemmelse, som gik ud paa, at
Godseieren, uanset, at Jorden var taxeret til
høiere Taxt end 5, dog skulde paa en Maade
kunne tilkjøbe sig Frihed til at tage den ind
til Benyttelse til Skov ved at betale 300
Rd. for Tønde Hartkorn. I Landstingets
Udvalg blev der imidlertid gjort den Betragt-
ning gjældende, at det var rigtigere slet ikke
at indrømme en saadan Ret, men derimod at
lade Godseierne beholde Frihed indenfor en
vis Tid til at arrondere deres Skove saaledes,
som de fandt det hensigtsmæssigt og nyttigt.
Paa denne Tanke har jeg troet at kunne gaa
ind, dog at Fristen ikke sættes fjernere end
til 1ste Januar 1874, saaledes at den Gods-
eier, der vil benytte Retten til at indtage
Jord af en høiere Gjennemsnitstart end 5
til Skovs Opæffning og Fredning, maa lægge
sine Planer i saa Henseende og derom med-
dele Indenrigsministeren Underretning inden
den 1ste Januar 1874, for at han overhovedet
skal kunne benytte den paagjældende Jord til